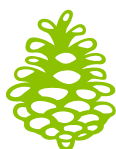

Käpylän musiikkiopiston lehti

2/19-20

Kapula

KÄPYLÄN
MUSIIKKIOPISTO

Kapula

Käpylän musiikkiopiston tiedotuslehti 2/19-20

Sisällysluettelo

Etäkevään Kapula	1
Rehtorin palsta	1
Rautaiset nykyiset ja tulevat pedagogimme	3
Karusellin muodonmuutoksia	5
Elämä jatkuu!	7
Tuttu kasvo sellonsoiton toimeen: Tiia Ignatius	10
Käpylästä korkealle	13
Georgij Putilin – musiikkia ja tietotekniikkaa	14
Nani – Emmi Kujanpään ”Una perla rara”	17
Entistä kestävämpi Käpylän musiikkiopisto?	20

Kannen kuva: Metsä (Järsö, Kirkkonummi) kutsui kaikkia suomalaisia koronakeväään 2020.
P. Pesola 2.5.2020

Yhteystiedot:

Kapulan toimitus: Pirjo Pesola, pirjo.pesola@kmo.fi, p. 050 357 4657

Käpylän musiikkiopisto, Taivaskalliontie 3, 00600 Helsinki www.kmo.fi

kanslia@kmo.fi, p. 050 449 8912

Etäkevään Kapula

Kapula on viestinviejänä luonteeltaan taustoittava ja dokumentoiva katsaus opiston toimintaan lukukausittain. Tämä kevät on ollut historiallisen erilainen. Ei Soivaa taloa, ei japanilaisviulistien suzukivierailua, ei uusien oppilaiden infotilaisuuksia, ei kamuviikkoa, ei iltasoittoja kirkossa, oppilasvalinnat poikkeusmenettelyin jne.

Myös itse tekemisen ydin muuttui etäopetukseksi hallituksen määräyksellä ke 18.3.2020. Opiston tilat piti sulkea oppilailta ja opetukselta. Koskelan kirkko toimi kuitenkin harjoitus- ja äänitystilana niille muutamalle oppilaalle, joille oli erityisen tärkeää esim. jatko-opintojen takia saada aikaan tasosuoritus tai talenne omasta osaamisesta. Outo aika asetti joitakin oppilaita pahaan paikkaan.

Kummallisen kevään Kapula keskittyy tapahtumien puuttuessa henkilökuviin. Uusia opettajia tulee, seniorit eläköityvät.

Ensi lukuvuonna on tiedossa viivästynyttä Kamulinjan 10-vuotisjuhlintaa, Kuopion valtakunnallinen tapahtuma Nuori Soittaa ja ihan normaalia lähiopetusta – toivottavasti! – sekä patoutuneen yhteissoittoenergian purkamista.

Jotain hyvää tästä keväästä ehkä opittiin opetuskäytäntöihin!

Pirjo Pesola, Kapulan toimitus

Rehtorin palsta

Koronakevät 6.5.2020

Mietin voisinko kirjoittaa tätä rehtorin palstaa jostain muusta aiheesta kuin koronasta. Totesin, että en. Elämme niin historiallista ja poikkeuksellista aikakautta, että on itse asiassa erittäin tärkeää, että se päättyy myös Kapula-lehtemme artikkeleihin. On tärkeää, että kerrota toisensa jälkeen nostamme esiin sitä ennennäkemätöntä rohkeutta ja joustavuutta, jolla koko suomalainen musiikkioppilaitosjärjestelmä otti käsittämättömän digiloikan.

Vuosikymmenien ja vuosisatojen aikana kehittynyt, meille jo arkinen soitonopetusrutiini heitettiin hetkeksi vuoristorataan. Monenlaisia kaarteita, äkkisyöksyjä ja ylämäkiä on jo koettu, eikä kiljumiselta (niin riemusta, ilosta kuin kauhus-takin) tai liitoksistaan ratkeamisen ääniltäkään ole vältytty. Vielä on liian aikaista sanoa kuinka pitkään vuoristoradassa jatketaan. Kiinnostavaa on myös nähdä min-käläisinä saavumme pääteasemalle, josta jatkamme niitä rakkaita, arkisia rutiinejamme – muuttuneina.

Opistomme kahden oppilaan äiti Hanna Isolammi pyysi minulta haastattelua musiikkiopistojen etäopetuksesta kertovaan artikkeliin, joka ilmestyi viime viikolla Finnish Music Quarterly -verkkoleh-dessä. [https://fmq.fi/articles/mu-sic-institutes-digital-leap](https://fmq.fi/articles/music-institutes-digital-leap) Hanna kysyi minulta yllättävän kysymyksen: mitä näkymättömiä haasteita

tilanteessa on rehtorin näkökulmas-
ta? Vastatessani (etänä, tottakai) ja
alkaessani listaamaan “näköymät-
tömiä haasteita”, huomasin, että
listasta tuli melko pitkä ja monta
asiaa jäi listaamattakin.

Suurin huoli liittyy vuorovaikutuksen
vajavaisuudesta ja kontaktien puut-
teesta johtuvaan tietynlaiseen yksi-
näisyyden työtilaan, johon olemme
kukin joutuneet. Me opettajat olem-
me ehkä keskimääräistä useam-
min ihmisiä, jotka innostumme
toisista ihmisistä – sekä kollegois-
ta että oppilaista – kohtaamis-
ta, kontakteista, vuorovaikutuksesta.
Imemme energiaa innostumisesta
ja sen tartuttamisesta sekä op-
pilaaseen että kollegaan. Nyt se
innostuminen pitäisikin repiä itsestä
ja etäyhteydellä.

Näköymätön haaste -listani pituu-
desta huolimatta ensisijainen ja
päällimmäinen olo itsellä kuitenkin
on kiitollisuus. On liikuttavan upeaa,
että saimme Käpylän musiikkiopis-
ton toiminnan pyörimään poikke-
ustilanteessa ja etäopetuksena
“yhdessä yössä”.

Rautaiset pedagogimme heittäy-
tyivät tilanteeseen rohkeasti, jous-
tavasti ja ammattitaitoisesti! Näen
tilanteessa jälleen yhden osoituk-
sen opettajiemme pitkän ja korkean
koulutuksen tuomasta osaamisesta,
joka näyttäytyy täysin ennalta
arvaamatta tällaisessa maailman-
laajuisessa poikkeustilanteessa.
Samoin näen tilanteessa osoituk-
sen opettajiemme sitoutumisesta
ja suuresta rakkaudesta opettamis-
ta ja oppilaita kohtaan.

Samalla kun korostan poikkeusti-
lan esiin nostamisen tärkeyttä, toi-
von, että kun syyskaudella ilmestyy
seuraava Kapula, voin kirjoittaa tä-
män rehtorin palstan tekstin jostain
muusta aiheesta kuin koronas-
ta, ja että musiikkiopiston toimin-
taa ei tarvitse kuvata enää sanalla
poikkeustila.

Tuuli Talvitie

Käpylän musiikkiopiston rehtori

Eskari-ikäisen Ellin ohjeistus käsiin pesuun.

Rautaiset nykyiset ja tulevat pedagogimme

Meille tärkeät suzukiselloopettaja Anja Maja ja kitaraopettaja Georgij Putilin ovat eläköitymässä ensi syyskauden alusta. Heidän siteensä musiikkiopistoon, kollegoihin tai oppilaisiin perheineen toivottavasti säilyvät suzukisello-opettajakoulutuksen, it-tuen ja ystävien kautta.

Samoin upea suzukikitaraopettajamme Ilkka Hammo päättää työsuhteensa meillä. Hän siirtyy päätoimiseksi opettajaksi ja säveltäjäksi kotikaupunkiinsa Tampereelle. Ja näin ollen myös Ilkan osa-aikaisena sijaisena olleen Tuomo Kuparin määräaikainen työsopimus päättyy.

Myös kamuhaitariopettajamme Teija Niku jätti vuoden vaihteessa opettajantehtävänsä ja siirtyi ensisijaisesti haitaritaiteilijan, festivaalijohtajan ja muusikon töihin.

Tästä on nopeasti ja helposti pääteltävissä, että rekrytointia (jota pidän edelleen yhtenä rehtorin tärkeimmistä ja hedelmällisimmistä työtehtävistä) on tänä keväänä riittänyt.

Ennen rekrytointien alkua kysyin pitkäaikaiselta ja vakituiselta, mutta toistaiseksi sivutoimiselta sello-opettajaltamme Tiia Ignatiukselta olisiko hän valmis siirtymään kokonaan Käpylään ja toimenhaltijaksi 1.8.2020 lähtien. Onneksemme

Tiia vastasi kyllä! Kiitos ja mahtavaa Tiia!

Tiian tilalle rekrytoimme siis uutta sivutoimista sello-opettajaa. Georgij'n ja Ilkan tilalle uusia kitaraopettajia, ja Teijan tilalle uutta kamuhaitariopettajaa.

Selloon, kitaraan ja haitariin uusia kasvoja

Sivutoimisen sello-opettajan paikkaan saimme 18 hakemusta. Näistä hakijoista 8 etähaastateltiin huhtikuun lopussa. Haastateltavista neljä kutsutaan opetusnäytteeseen toukokuun lopulla, nyt kun Suomen hallitus on "antanut siihen luvan".

Kitaraopettajien tehtäviin saapui 37 hakemusta - kaukaisin Norjasta. Yhdessä kitaralautakunnan kanssa valitsimme hakijoista 12 henkilöä etähaastatteluun, jotka järjestettiin toukokuun alussa. Osa haastateltavista kutsutaan opetusnäytteeseen samoin toukokuun lopussa.

Sivutoimisen kamuhaitariopettajan tehtävään saimme puolestaan 6 hakemusta. 3 kandidaattia etähaastateltiin sekä perehdyttiin heidän sähköisiin soitto- ja opetusnäytteisiinsä.

Rehtori teki kamulautakunnan erinomaisella avustuksella päätöksen tehtävään valittavasta opettajasta. 1.8.2020 uutena haitariopettajana Käpylän musiikkiopistossa aloittaa Kaisa Kauppinen (jolla on instrumenttipedagogin koulutuksen lisäksi myös varhaisiän

musiikkikasvatuksen opettajan koulutus).

Poikkeustilasta johtuen kaikkien rekrytointien aikataulut ovat venyneet. Päätökset sello- ja kitaraopettajien osalta pystytään tekemään todennäköisesti vasta kesäkuussa. Pidämme opetusnäytettä niin tärkeänä osana rekrytointia, että mieluummin ”pelasimme aikaa” ja järjestämme opetusnäytteet lähikontaktissa.

Joka tapauksessa saimme kaikkiin työtehtäviin (suhteessa työtehtävien laajuuteen ja alalle koulutettuihin ihmisiin) erittäin suuren määrän päteviä pedagogeja! Osoittaa mielestäni, että Käpylän musiikkiopisto on alallaan erittäin arvostettu. Meille halutaan tulla töihin!

Rekryrintamalla on tänä keväänä hulinaa kuin hyönteishotellissa.

Erityiskiitokset haluan julkisesti ja jo tässä vaiheessa sanoa kaikille rekrytointilautakunnille. Kiitos Maija ja Martin, Ilkka ja Georgij sekä Anja, Jari ja Tiia! Jokaisen lautakunnan kanssa on ollut ihan mahtavaa tehdä töitä! Tottakai meitä kaikkia on jännittänyt miten etähaastattelut toimivat, kuinka aikataulut pitävät tai pystyykö videokuvan perusteella tekemään päätelmiä haastateltavista.

Jokaisen jännittävän haastattelupäivän jälkeen olemme kokeneet riemun ja kiitollisuudenkin tunteita – sekä olleet liikuttavan yksimielisiä. Musiikkiopistollamme on selkeä, joustava ja yhteisöllinen profiili. Sen hahmottaminen yhä uudelleen auttaa meitä löytämään juuri meidän yhteisöömme ja meidän oppilaillemme sopivat, mahtavat uudet pedagogit!

Luottavaisin mielin uuteen lukuvuoteen kera uuden työyhteisön,

Tuuli Talvitie

Rehtori

Käpylän musiikkiopisto

Karusellin muodonmuutoksia

Karuselliopetus on osa opistomme tarjoamaa musiikin varhaiskasvatusta. Se on muskarin ja yksilöopetuksen välimaastoon sijoittuvaa musiikkivalmennusta 6–8-vuotiaille lapsille. Oppilaat valitaan karuselliryhmiin ilmoittautumisjärjestyksessä.

Karuselliopetus on suunnattu niille jotka ovat kiinnostuneet soiton harrastamisesta, mutta jotka eivät vielä tiedä mikä olisi se mieluisin instrumentti. Vuoden kestävän jakson aikana lapsi tulee tavallisesti huomaamaan onko musiikin harrastaminen se oma juttu ja mikä soitin kiinnostaisi eniten.

Aikaisempina vuosina opistomme karuselliopetuksessa on painotettu erityisesti puhaltimia. Tämä linjaus on ollut siksi, että myös harvinaisempiin orkesterisoittimiin saataisiin soittajia. Esimerkiksi viuluun, selloon ja pianoon on vuosittain paljon hakijoita, mutta vaikkapa käyrätorveen ja pasuunaan vähemmän. Karusellin tarkoituksena on siis myös osoittaa, että muitakin innostavia soittimia on kuin ne kaikkein tutuimmat instrumentit.

Lukuvuonna 2018–19 kamulinjalla kokeiltiin omaa karusellia. Ryhmätunneilla tutustuttiin kaikkiin kansanmusiikkilinjalla opiskeltaviin soittimiin, jonka lisäksi jokainen sai omia kokeilutunteja viulusta, harmonikasta, nokkahuilusta ja kanteleesta. Kamukarusellilaiset

tutustuivat myös kamulinjan pedagogisiin lähtökohtiin ja toimintakulttuuriin. He mm. osallistuivat kamulinjan yhteisiin tapahtumiin soittamalla ja laulamalla yhdessä muiden, eri ikäisten oppilaiden kanssa.

Lukuvuodelle 2019–20 syntyi uudenlainen konsepti. Karuselli oli linjojen yhteinen, eikä erillisiä soitinrajauksia tehty. Ryhmätunneista vastasi kamukarusellia edellisestä vuonna luotsannut Saija Teirikangas, joka huolehti siitä että soittimisto tuli laajasti esiteltyä.

Tarjolla oli ensin kaksi 8 lapsen ryhmää, mutta kysyntää oli niin paljon, että ryhmiä perustettiin kolme.

Soitinkokeilujen järjestäminen on ollut aina haaste opiston arjessa. Opettajilla on tiukat ja vakiintuneet lukujärjestykset, joihin karusellilaisien kokeilutunnit on usein vaikea

Anni Juvonen opastaa käyrätorveen kokeilua, karusellin soitinesittelty meneillään.

yhdistää. Uuteen karusellikonseptiin kuuluikin erillinen lauantaina pidetty soitinkokeilupäivä, johon oli valittu lähes kaikki instrumentit mitä lapset olivat ilmoittaneet haluavansa kokeilla. Kokeilupäivän perusteella oppilas valitsi yhden soittimen josta saisi vielä yksilöopetusta neljän pienen oppitunnin verran. Tämä vaihe tutustuttaisi lapsen siihen, millaiselta soittotunneilla käyminen tuntuu ja miten kotiharjoittelu sujuu.

Soitinkokeilupäivää vietettiin Karjalatalolla 25.1.2020. Paikalla olivat melkein kaikki karuselliperheet, sekä 11 eri soitinten opettajaa. Yhteisen infotilaisuuden jälkeen lapset saivat kiertää vapaasti luokasta toiseen ja kokeilla niin monta soitinta kuin halusivat tai kuinka paljon parissa tunnissa ehtivät. Käytävillä kävikin innostunut kuhi-na kun soitinpassi viuhuen etsittiin seuraavaa instrumenttia ja sen opettajaa.

Karusellissa oppii kaikenlaista

Karusellivuosi pitää sisällään muutakin kuin vain soittimiin tutustumista. Sen aikana lapset saavat

Ukulelea asettelee syliin Martin Gripentrog.

Soile Närhi opettaa harmonikansoittoa.

paljon musiikillisia perusvalmiuksia. Ryhmätunneilla lauletaan, tehdään rytmikkaharjoituksia sekä tutustutaan erilaisiin musiikin alueisiin kuuntelemalla ja liikkumalla. Ryhmämuotoinen toiminta kehittää yhdessä toimimisen taitoja ja antaa yhteismusisoinnin kokemuksia.

Ensi lukuvuonna palataan edellisvuoden soitinpainotuksiin. Janina Lehto palaa äitiyslomalta vetämään puhallinpainotteista karusellia. Saija Teirikangas jäi puolestaan äitiyslomalle, joten kamukarusellia luotsaa musiikkivalmennuksen luottopakki Mira Törmälä.

Tarjolla on kaksi eri-ikäisten ryhmää molemmista karusellityypeistä, joten entistäkin useammalla lapsella on mahdollisuus päästä mukaan.

Maija Karhinen-Ilo

Elämä jatkuu!

Anja Majan kalenteri tyhjenee pian päivittäisistä oppitunneista. Mitä ajattelit sitten tehdä?

"Jatkan suzukiopettajien koulutusta Suomessa, Baltiassa ja Puolassa. Nyt on myös mahdollisuus lähteä opettamaan suzukiapahtumiin muuallekin Euroopassa, sen verran mitä jaksan. Nyt on vapaus valita kun on enemmän aikaa!"
Eläkkeelle jää nykyään yhä nuorempia ja energisempiä ihmisiä, näyttäisi.

Anja lupaa pitää yllä kontakteja Käpylään mm. torstaisilla Pilates-tunneilla Käpylässä, entisten kollegoiden ryhmässä. "Ehkä pidän samalla siellä muutaman yksityisoppilaan."

"Harjoittele ulkona!", haastoi Anja.

Korona-kevät harmittaa erityisellä tavalla niitä, jotka jäävät eläkkeelle näkemättä enää oppilaita, joita on tavannut viikottain useiden vuosien ajan. Anjalla oli suunnitelmia isosta konsertista, jossa kaikki opiston sello-oppilaat olisivat esiintyneet.

"Harmittaa kovasti, että konsertti piti peruuttaa, enkä näe enää oppilaita ennen eläkkeelle jäämistä. Yritän kerätä oppilaat myöhemmin syksyllä yhteiseen juhlaan ja konserttiin", kertoo Anja.

Eläköityminen harvoin tulee yllätyksenä, ja Anjakin on suunnitellut oppilaskattraansa ja uusien oppilaiden ottamisen niin, että siirto uudelle opettajalle sujuisi mahdollisimman kitkatta. "Nykyisessä joukossa on paljon pitkiä oppilas-suhteita." Niinpä moni lopettaa nyt keväällä musiikkiopiston ja pyrkii opiskelemaan.

Anjan jatkavat oppilaat siirtyvät Tiia Ignatiukselle, joka aloittaa elokuussa Anjan saappaissa opiston toimenhaltijana (ks. juttu toisaalla lehdessä).

"Rauhallisin, turvallisin mielin jätän Tiialle oppilaat, hän on aktiivinen ja hyvä opettaja, ajattelee työtä oppilaiden kautta. Myös yhteistyö toisen sello-opettajan, Jari-Pekka Mannisen kanssa jatkuu varmasti hyvin. Tiia jatkaa minun ohjaukseni suzuki-koulutusta; hänellä on suzukiopettajan 5-taso vielä edessä. Ikävä tulee Käpylän työyhteisöä."

Anja tuli taloon vakituiseksi opettajaksi jo vuonna 1993. Kävikö joskus mielessä vaihtaa taloa? "Ei todellakaan! Tiesin aika pian, että tämä on minun paikkani."

Käpylään Anjan houkutteli opiston edellinen rehtori Raimo Päiväläinen, joka tunsikin Anjan Helsingin konservatorion yhteisiltä ajoilta. Anjalla oli aiempaa kokemusta opettamisesta jo Keravan musiikkiopistosta ja Helsingin konservatoriosta. "Se oli Kannelmässä jossain konsertissa, kun Rami kehotti hakemaan Käpylän avointa paikkaa."

Sattumaa vai valintoja?

Oliko sellonsoiton opettajaksi päätyminen sattumaa vai selkeitä, tietoisia valintoja?

"Suurien sattumien kautta olen jäämässä eläkkeelle sellonsoiton

"Soita rappukäytävässä!", haastoi Anja.

opettajan työstä!", nauraa Anja. Alun perin haaveissa oli kuulemma "yksinäinen mikrobiologi tutkijankammiossa" – uskokaa tai älkää, Anjan tuntevat.

Musiikkileirit olivat uran kannalta ratkaisevia. Ei siksi, että niillä olisi aina saanut kannustusta. Eräällä leirillä opettaja runttasi Anjan negatiivisella palautteella, mikä johti vastareaktioon: "Kyllä, opettajaksi opiskelen! Enkä ikinä tule opettamaan kuten sinä!", kuvailee Anja sisuuntumistaan.

Suzukiopettajaksi hakeutuminen oli sekin pitkälti sattumaa. Keravan musiikkiopiston sijaisuuden aikana Anja joutui uuden eteen: paikalla pyöri pieniä 4-vuotiaita pitkin seiiniä ja pöydänalustoja. Mitä tehdä? Pudotus suzukiopetukseen pienten oppilaiden kanssa tuli sijaiselle yllättäen. Liisa Winberg, silloinen Keravan musiikkiopiston rehtori, oli tutustunut suzukiopetukseen ja ohjasi Anjan Belgiaan tutustumaan metodiin. Loput tiedämmekin.

Kun Anjalta kysyy, mikä työssä on ollut parasta, hän vastaa empi-mättä: lapset. Huonointa on ollut iltatyö, vaikka Anja myöntääkin olevansa yökyöpeli ja tehneensä aina iltatöitä. "Aina vain myöhempään on siirtynyt opetuksen alku vuosien mittaan."

Korona on eristänyt Anjan kotiin Askolaan, josta käsin hän on ohjannut oppilaita esimerkiksi haasteiden voimalla. "Soita konsertti pehmoleluille!", "Soita paikassa, jossa et tavallisesti harjoittele jne. Esimerkkejä haasteisiin vastaamisesta oheisissa

kuvissa, joita Anja on kerännyt korona-ajan etäopetuskansioonsa.

"Tässä on ollut pakko oppia uusia taitoja, vaikka välineeni ovat vähän

huonot. Isommat oppilaat lähettävät minulle videoita ja pienten kanssa toimii etänä live-tunti."

Opiston kompassilukema?

Mihin suuntaan toivoisit opisto-
toa vietävän jatkossa? "Toivon,
että opisto pysyy perhekeskeise-
nä, kuten nyt. Vanhemmat ovat
Käpylässä paljon mukana lasten-
sa harrastuksessa - myös muut
kuin suzukivanhemmat. Klassisen
musiikin juuret ja traditio on myös
tärkeää. Suurin osa soittimistam-
me on perinteisiä, klassisen musi-
ikin soittimia. Tradition säilyttäminen
ja vieminen eteenpäin on meidän
velvollisuutemme, mutta mukaan
mahtuu silti uusia tapoja ja kokei-
luja. Klassisella koulutuksella ja soit-
timen hyvällä hallinnalla pystyy

yle

Uutiset

Areena

Urheilu

Valikko

Hae

Kirjaudu

AREENA

Ohjelmat

Suorat

TV-opas

Radio

LASTEN AREENA

Ohjeet

Suosikit

Jatka

▶

Jaa ohjelma

Docstop: Soitonopettaja

27 min

ma 24.12.2018

toistaiseksi

14887 katselua

♥

LISÄÄ SUOSIKIKSI

Lauri Danskan tekemä dokumentti Soitonopettaja löytyy Ylen Areenasta.

soittamaan muitakin genrejä, esimerkiksi vaikka Apocalypticin sel-
listit. Pojilla on kaikilla klassinen
tausta."

Jotakin positiivista on korona-ke-
väässäkin. "Viimeiset 30 vuotta
olen ollut keväisin kiireinen. Nyt eh-
tii kuopsuttaa puutarhaa (lämmi-
n talvi!). Aiemmin ei ollut aikaa, eikä
jaksanut töiden jälkeen."

Anja on ollut merkittävä perso-
na monelle nuorelle ja lapselle.
Lauri Danskan tekemä dokument-
ti Soitonopettaja, kertoo Anjasta ja
löytyy Yle Areenasta:

<https://areena.yle.fi/1-4315111>

P.S. Arvatkaa, kuka keksi aikoinaan
nimen tälle Kapula-lehdelle!

PP

Tuttu kasvo sellon- soiton toimeen: Tiia Ignatius

Opiston pitkäaikainen sellonsoiton
toimenhaltija Anja Maja jää eläk-
keelle elokuun alussa, ja hänen teh-
täviään on valittu jatkamaan Anjan
entinen oppilas Tiia Ignatius, lämpi-
mät onnittelut!

Oliko valituksi tuleminen toiveiden
täyttymys?

"Olin kyllä vähän haaveillutkin täs-
tää, mutta pidin jotenkin absur-
dina, että se voisi mennä näin.
Superonnellinen olen!"

Tiia on opettanut Pakilan musiik-
kiopistossa isoa suzuki-sellistien
joukkoa, yli kahtakymmentä oppi-
lasta, ja lisäksi Käpylässä oppilai-
ta on ollut yhden työpäivän verran.
Entä Pakilan oppilaat ensi vuonna?
"En ole houkutellut ketään, mut-
ta jotkut heistä tulevat pyrkimään
Käpylään."

"Nyt saa keskittyä yhteen työpaik-
kaan. Omat juureni ovat Käpylässä,
ja työyhteisönä se on tosi kiva paik-
ka. Olen ollut monessa työyhteis-
össä, ja viihdyn hyvin Käpylässä",
sanoo Tiia.

Plussaa on myös se, että mm.
suzuki-kollegoja tulee lisää, samoin
sello-kollegoja. "Pakilassa minul-
la oli vain yksi kitaransoiton opet-
taja suzuki-kollegana ja yksi, vain
yhtenä päivänä opettava sello-kol-
lega. Toivon myös, että pystyn hyö-
dyntämään Käpylässä talon antia,
esim. upeita säestäjiä aiempaa

paremmin ja voin olla mukana työyhteisössä aiempaa enemmän, ideoimassa ja muutenkin vaikuttamassa opiston toimintaan.”

Tiia seurasi Anja Majaa pitkän pitkän opinnoistaan: Keski-Helsingin musiikkiopistosta (1985) Helsingin konservatoriolle, ja sieltä Käpylän musiikkiopistoon Anjan perässä. Turun ammattikorkean opinnot Timo Hanhisen kanssa keskeytyivät välillä Helsingin yliopiston matematiikan opintoihin, mutta sitten matka taas jatkui sellistinä Stadiaan, josta hän valmistui muusikkolinjalta.

Sellon jatkotutkinto oli jo hahmolla Turussa Timo Hanhisen ohjauksessa, kun 2007 syntynyt perheen esikoinen katkaisi opinnot. Perhe vai soitinopinnot? Perhe voitti. Muusikkokoulutuksen lisäksi Tiia on hankkinut pitkälti suzukikoulutusta opettajana – Anjan opissa tietysti!

Muusikon uraa Tiia pitää yllä soittamalla sellistinä Helsingin kaupunginteatterin musikaaliproduktioissa.

”Siinä työyhteisössä on monen alan taitajia, viihdyn sielläkin tosi hyvin, ja sen lajin musiikkiin taivun myös hyvin.” Orkestereissa soittaminen on ollut Tiialla aina mukana opetustyön rinnalla. ”Perjantait ja lauantait, joskus viikollakin esityksiä, produktioiden mukaan sitten olen järjestellyt aikatauluani. Joku vuosi saattoi mennä lasten vauva-aikana, etten ollut mukana, mutta lähes joka vuosi olen ollut musikaaliproduktioissa, Helsingin kaupunginteatterissa tai muualla. Pysyy soittokunto yllä. Ensimmäinen produktio taisi olla Cherbourg’n saateenvarjot vuonna 2002”, tarkistaa Tiia koneeltaan.

Mieluisin opetustilanne?

”Kaikki”, nauraa Tiia. ”Minulla on lähes aina useampi henkilö läsnä oppitunneilla. Harvoja poikkeuksia ovat teinit ja varhaisteinit. Heidän kanssaan sitten syntyikin erilainen side, he avautuvat ilman vanhempia paremmin. Kun luokassa on soittavan lapsen lisäksi vanhempi tai toinen sisarus tai molemmat, opin tuntemaan koko perheen, mikä on hienoa. Minulla on muuten sattumoisin neljät sisarukset oppilaina. Opetusuran alussa ryhmäopetus stressasi, mutta ei enää ollenkaan. Yhteisöön oppimisen lisäksi ryhmässä on hienoa nähdä, kuinka nuoret porukoituvat; se sosiaalinen puoli; yhteisöllisyys on tosi tärkeää. Tuon sosiaalisuuden vuoksi olen melkein joka vuosi tehnyt matkoja oppilaiden kanssa.”

”Tänä keväänä oli suunnitellu la retki Turkuun, yli 70 soittajaa ja

vanhempaa taisi olla lähdössä mukaan...” Koronan vuoksi tuokin peruuntunee, ja myös kesäleirin toteutuminen on epävarmaa.

Haastattelumme osuu korona-vuorityksen ja alkuhässäkän keskelle. Miten 3-lapsinen kahden muusikkovanhemman perhe selviää uudesta ”etäarjesta”?

”Hyvin ehtivät lapset nyt harjoitella.” Voimistelevan tyttären päivittäiset harjoitukset ovat tiukkoja etäohjauksessakin: lenkkeilyä, ohjeita streamattuna, kuvia pitää lähettää ym., mutta aikaa säästyy paikasta toiseen siirtymisen jäädessä pois. Viululäksyjäkin ehtii paremmin harjoitella. Kolme lasta pystyy leikkimään myös keskenään.

Vanhemmat koittavat sitten tehdä töitään jokaisen lasten ulkoilun ajan. Opetustyö sujuu luovuudella ja etäohjeilla.

”Kuuntelen oppilaiden lähettämiä videoita, teen merkintöjä nuottiin ja lähetän siitä kuvan jne. Oman soiton tallennus malliksi toimii myös, ja voin onneksi pikku hiljaa hyödyntää samoja tallenteita usealle oppilaalle. Pienille oppilaille saatan antaa arvontatehtäviä tekemällä neljä lappusta, joista arvotaan jokaiselle 1)soita sormikkailla 2)soita lattialla maaten... jne. Minulla on sitten joka oppilaalle oma kansio Drivessa.”

Syksyllä uudessa toimessa, tutussa paikassa!

PP

Käpylästä korkealle

Tasaisin väliajoin ilahduttaa huomata, että hyvästä harrastuksesta ja intohimoisesta harjoittelusta saattaa kehittyä joillekin myös ammatti. Monille tie etenkin solistiksi kulkee kilpailujen kautta, ja niistä oppii, vaikka ei ammattilaiseksi tähtäisikään.

Kuopion viulukilpailuun osallistui viime kerralla Käpylästä tuttuja nimiä: Juho Valtonen, Annika Sinisalo ja Otto Antikainen.

Parhaiten huikeista soittajista onnistui tällä kertaa Hannele Lehdon entinen oppilas Otto Antikainen, joka sijoittui lopulta kolmanneksi, palkintona 4.000 €. Koskettavaa soittoa! Kovatasoisesta joukosta voiton vei Adrian Ibañez-Resjan.

Ensimmäinen **Tampere Flute Fest** järjestettiin online festiivailina lauantaina ja sunnuntaina 25.-26.4.2020. Kuudesluokkalainen oppilaamme, Sonja Kujala, soitti videon välityksellä kansainvälisen huilukilpailun B-sarjan (12-17-vuotiaat) finaalissa.

”Finaaliin pääseminen oli hieno saavutus, ja B-sarjan korkeaa tasoa kehuttiin”, kertoo opettaja Hanna Kinnunen. Lappeenrantaan muuttanut Sonja oli jo ennen koronaa tottunut Skype-tunteihin ja videoitten tekoon. Voiton Tampereella vei Juilliardin nuorisokoulutuksessa opiskeleva korealaistustainen huilisti Sooh Jeon (12).

Kilpailun kotisivuilta lisätietoja:
<https://tampereflutefest.com/>

Otto Antikainen Kuopion kilpailukuvassa.

Harmonikkatapahtumia

Käpylän musiikkiopiston harmonikansoittajat edustivat hienosti opistoamme alkuvuoden harmonikkatapahtumissa: uuteen musiikkiin painottuvassa Espoon katselmuksessa (ensimmäinen katselmus laatuaan), Jokioisten Harmonikka soikoon -tapahtumassa sekä Minä soitan harmonikkaa -tapahtumassa.

3.-5.4 Ikaalisiin suunniteltu ”Minä soitan harmonikkaa...” -kilpailu ei toteutunut kevään epidemiatilanteen vuoksi tavanomaisessa muodossaan, vaan osallistuminen tuli tehdä videona, ja varsinaisia sijoituksia ei tänä keväänä jaettu.

Tapahtumiin osallistuivat Soile Närhen oppilaat Niilo Otava Butters, Veera Eronen, Anja Lukasczyk, Paju Uutela ja Eetu Vainikainen.

Selloakatemiaan

Anja Majan oppilas Leevi Pelli hyväksyttiin marraskuisen koesoiton perusteella opiskelemaan Selloakatemiaan. Selloakatemia toimii yhteistyössä Porvoonseudun musiikkiopiston kanssa ja opetus tapahtuu musiikkiopiston tiloissa viikonloppuperiodien muodossa.

Pääasiallisina opettajina toimivat Radion Sinfoniaorkesterin soolosoittaja Tuomas Lehto ja Helsingin Kaupunginorkesterin soolosoittaja Tuomas Ylinen. Vieraileviksi opettajiksi ovat lupautuneet myös professorit Marko Ylönen (Sibelius-Akatemia) ja Young-Chang Cho (Folkwang Hochschule Essen).

<https://www.facebook.com/selloakatemia>

Paju Uutela lavalla Jokioisten tapahtumassa.

Leevi Pelli Marko Ylösen ohjauksessa.

Paju Uutelan mietteitä kilpailuista

Paju on osallistunut jo kahdesti Jokioisten kilpailuihin. "Molemmista kerroista on jäänyt hyvä mieli, sillä tapahtuma on mukavan rento ja sieltä saa hyvää ja rakentavaa palautetta soitosta. Minä soitan harmonikkaa on myös mukava tapahtuma, jossa pääsee kuulemaan muita soittajia ja saa hyödyllistä palautetta. Tänä vuonna, MSH toteutettiin videokatselmuksen kautta, joka myös toimi hyvin. Muiden videot olivat nähtävissä muille osallistujille ja myöhemmin tuomaristo lähetti jokaiselle henkilökohtaisen palautteen. Mielestäni sain hyvää ja rakentavaa palautetta, joka auttaa minua jatkossakin."

Georgij Putilin – musiikkia ja tietotekniikkaa

Monien muiden tapaan myös Georgij on pysytellyt koronan iskeytyä visusti kotona. ”Ehkä tämä korona-aika auttaa irtautumaan töistä kohti eläkettä...”

Etätöiden aloittaminen maaliskuussa 2020 oli monille soitonopettajille työlästä. Georgij’n se sai kaivamaan esiin vanhat kitaransoiton opetus-sivut, joita hän on rakentanut jo viime vuosisadan loppupuolelta asti. ”Onneksi varmuuskopioin laajan sivustoni Käpylän musiikkiopiston intrasta ennen viime vuoden kotisivu-uudistusta. Olen nyt käyttänyt vanhaa varmuuskopioista tilkittyä sivustoani videoneuvottelulla tapahtuvan etäopetuksen tukena.”

Osaamista tietokoneista Georgij’lle on kertynyt opiskelusta Helsingin yliopistolla tietokoneavusteisen musiikintutkimuksen linjalla, tietojenkäsittelytieteen laitoksella sekä lisäksi mediakasvatuksesta soveltavan kasvatustieteen laitoksella. Georgij valmistui filosofian maisteriksi vuonna 2005 musiikkitiede pääaineenaan.

Georgij on ollut musiikkiteknologiassa opetusalan pioneereja. Hän mm. teki demon etäopetuksesta jo vuonna 1999. ”Virtuaalimusiikkikoulussani oli kaikki nykyisinkin videoneuvottelussa käytettävät fasilitetit: Mahdollisuus opetustilanteessa jakaa oman

Kesää ja vapautta ennakoiva kuva Georgijsta.

tietokoneen näyttö tai tietty ikkuna sekä lähettää tiedostoja (nuotteja) oppilaalle/oppilaille omalta koneelta. Nyt saan toteuttaa ja testata silloista visiotani tulevaisuuden opetuksesta opetusurani loppumetreillä! ;-)

Yhä on matkaa laajamittaiseen soitonopetuksen reaaliaikaiseen etäopetukseen. Vieläkään eivät yhteydet ole riittävän tasokkaita välittämään tarpeeksi laadukasta ääntä soiton herkimpien sävyjen ja nyanssien kuulemiseksi. Erityisen suuri epäkohta on viive, joka estää yhteissoiton esim. opettajan ja oppilaan välillä.

Tietokoneisiin ja musiikkiin liittyviä tehtäviä, joissa Georgij on ollut mukana, on kertynyt lukuisia, ja kokemusta niiden myötä. Esimerkkinä

mainittakoon laaja, Sibelius-Akatemian koordinoima MOVE-hanke (Musiikin opetus verkossa -hanke alkoi 1999 ja loppui n. 2006), joka tuotti selvityksiä, artikkeleita, oppinnäytetöitä sekä oppimateriaaleja musiikkikasvatusteknologian alalta.

SML:ään (Suomen musiikkioppilaitosten liitto) Georgij teki liiton ensimmäiset verkkosivut ja koordinoi ensimmäisten Euroopan musiikkioppilaitosten liiton sivujen tekoa. "EMU, European music schools' Unioniin olin tekemässä em. sivuston lisäksi mm. Music Education Database -verkkokirjastoa ja aineistopankkia/aineistopilveä. Se oli kyllä edellä aikaansa ja noudatti Dublin Core metatietosananastostandardia. EMUn sivustolta löytyi myös EMU Meeting Point, jonka tarkoitus oli toimia esim. eurooppalaisen opettajavaihdon ja muun eurooppalaisen musiikkioppilaitosyhteistyön foorumina."

Kollegoiden hatarat digitaidot päivitettiin Käpylän musiikkiopistossa 1998-1999, kun joukko opettajia istui ankarasti ruutuaikaa 'soitonopettajan atk-lisäkoulutuksessa', jonka Georgij suunnitteli ja organiso. Opiskelusta saimme ihan hienon, paperisen todistuksenkin - numeroarvioinnin kera! - rahoittajalta, Helsingin kaupungin opetusvirastolta. Käpylässä oli myös melko varhain (v. 1999) kokeiluja esim. musiikin perusteiden opinnoista tietokoneilla.

Georgijn toimenkuvaan on kuullut pitkään opiston it-vastaavana

toimiminen. Georgij itse muistelee tulleen taannoin tunnetuksi kuu-kausipalaverien ilonpilaajana: Aina, kun hän avasi suunsa, sieltä virtasi vuolaasti joskus vähemmän innokkaillekin kuulijoille tietotekniikan ilosanomaa. - No hard feelings, ja lämmin kiitos avuista!

"Raimo Päiväläinen oli rehtorina varsin salliva; omaa opettamista, työnkuvaa ja tekemistä sai itse muokata melko vapaasti, myös kokeilla. Yksi osatekijä työn kiinnostuksen ja motivaation säilyttäjänä on pitkälti ollut juuri tieto- ja viestintätekniikan käyttö opetuksessa ja ylipäätään työn itsenäisyys."

Rock-muusikko?

Vuoden 2003 haastattelusta Kapulassa paljastuu Georgijn alter ego.

Voisitko olla rock-muusikko?
"Hyvinkin. Varsin pitkään vaihtoehtoni oli kevyt musiikki, bändisoitto. Noin kolmentoista ikävuoden paikkeilla parin kaverin kanssa aloimme kiinnostua bändisoitosta. Minulle sähkökitara ja bändisoitto olikin

Kuva vuoden 2003 Kapulasta.

sitten pitkään motivaatio musiikin harrastamiselle. Halusin nimenomaan tehdä omaa musiikkia.”
– Vuoden 2003 jutussa vinkkejä mm. Akun Ankan soittamiseen, ks. linkki!

http://netti.nic.fi/~georgij/opetus/ote_kapula4_02_03.pdf

Raimo Päiväläinen ja Georgij olivat ensimmäisiä opiskelijoita Helsingin konservatorion aloittamassa kitarransoiton opettajakoulutuksessa. Georgijlle ei ollut lainkaan itseltään selvää suuntautua opettajaksi muusikon sijaan, mutta jossain vaiheessa ”oli pakko fokuoittaa johonkin, molempia ei ehtinyt. Itselle oli kuitenkin jo selvinnyt, että haluaisi olla musiikin kanssa tekemisissä ammattimaisesti tavalla tai toisella.”

Parasta opetustyössä on Georgijlle se, että saa olla tekemisissä musiikin kanssa ja välittää tietoaan ja taitoaan vuorovaikutuksessa oppilaittensa kanssa. ”Se, mikä on merkinnyt itselle paljon, on musiikki koko laajuudessaan. En ole mikään ’fakki-idiootti’, vaan saan vapaa-ajalla parhaat ’kiksit’ kitaramusiikin

Kotistudiossa etätöissä.

ulkopuolelta. Kun opetan, kaikki lähtee musiikista ja sen traditioista. Kaikessa on kyse rakkaudesta musiikkiin. Onko se sitten addiktio vai ei, tämä rakkaus musiikkiin?”
Iltapäinotteisuus on tunnetusti työn huonoja puolia. ”Perheen yhteinen aika jäi vähälle.”

Sukupolvet vaihtuvat

40-vuotisen uran aikana oppilaita on kiemurrellut aika liuta Georgijn kitaristin kynsissä.

”Noin yleisesti on ollut mukavaa, että aina välillä oppilaiden joukosta on noussut sellaisia, jotka ovat edistyneet musiikkiopistotasolle asti ja jatkaneet jopa ammattiopintoihin. Yksi hauska yksityiskohta voisi ilahduttaa lukijaa. Nimittäin kitaraopettajamme Tuomo Kupari on minun entisen oppilaani Tommi Varjolan oppilas minun Hämeenlinnan musiikkiopiston (nyk. Sibelius-opisto) ajoiltani.” Traditio siirtyy.

Viimeisen työkevään tärkeitä tehtäviä tulee olemaan osallistuminen uusien, kitaraopettajaksi hakevien kandidaattien haastatteluihin.

Työyhteisömme on ollut ilmeisen mukava ja kodikas, koska eläköityvät sitä yleisesti kiittävät.

”Tosi mukavaa on ollut työkavereiden kanssa, esim. kahvion vertaistuki on ollut tärkeä, puhumattakaan vapaa-ajan riennoista matkoineen! Kuinka monella on yli 30 vuotta samoja mukavia työtovereita? Työyhteisöä jään kaipaamaan.”

Ääni elementtinä

Arvatenkin Georgijn tietotekniikan ja musiikin harrastaminen jatkuu myös eläkkeellä. ”Ääni itsessään kiinnostaa elementtinä. Voisin kuvitella leikkiväni ja operoivani äänten kanssa niitä prosessoiden, siis kaikenlaisten äänten, esim. metron humina, linnun laulu, ym. äänet.” Näitä Georgij on jo nauhoitellutkin.

”Ensin voisi kyllä levätä tämän kevään jälkeen. Musiikkia voi sitten harrastaakin, paljon musiikista on jäänyt tutkimatta ja lukematta. Ja kielethän tekevät hyvää aivoille.” Venäjän kielen taidot siis saattavat saada päivitystä.

”Saatan myös romaanien lisäksi lukea kirjoja, jotka EIVÄT liity musiikkiin!”

PP

Nani – Emmi Kujanpään ”Una perla rara”

Käpylän musiikkiopiston kamulinjan opettaja Emmi Kujanpää opettaa kanteleen soittoa, sekä suomalais- ja bulgarialaista laulua. Yhteydet Bulgariaan ovat perua opiskelijavaihdosta: osan maisteriopinnostaan Kujanpää toteutti Plovdivin Musiikkiakatemiassa Bulgariassa.

Kontaktit ovat säilyneet ja tuottaneet uusia projekteja. Esimerkkinä mainittakoon, että vuonna 2017 Emmi kokosi Suomen suurlähetystölle Sofiaan konsertin, jossa kuultiin Emmin sävellysten ohella suomalaisen kansanmusiikin eri tyylejä. ”Tilaisuus liittyi Suomi sata -ta- pahtumiin, siellä laulettiin myös Finlandia-hymni.”

Opettamisen ohella Emmi on myös esiintyvä ja uutta materiaalia tuottava muusikko. Nani, Emmin ensimmäinen soololevy, ilmestyi tammikuun 2020 lopussa.

Kauanko tämä levy oli tekeillä?
”Noin 4-5 vuotta. Olin aiemmin tehnyt levyjä yhtyeiden kanssa, mutta sitten tuli ajatus oman soololevyn tekemisestä.”

Nani-levyllä laulaa Emmin lisäksi bulgarialainen kuoro: nuoria, energisiä ja intensiivisiä ääniä!

”Ajatus nuorten kanssa työskentelystä syntyi Sofiassa, kun kuoronjohtaja Dora Hristova kertoi pitäneensä pääsykokeet uusille laulajille

Emmi Kujanpää

Le Mystère des Voix Bulgares -kuoroon*. Dora ehdotti juuri kuoroon pyrkineiden, innokkaiden ja kielitaitoisten nuorten ottamista mukaan uuteen levyprojektiin. Nuorten laulajien 12-henkistä ryhmää kutsutaan nimellä Le Mystère des Voix Bulgares Vocal Academy.”

*Le Mystère des Voix Bulgares on maailmankuulu, GRAMMY-palkittu bulgarialaiskuoro

Nuoret kuorolaiset harjoittelivat kotimaassaan, joten Emmi matkusti sinne; harjoituksissa oli pakko olla paikan päällä. Projektin eteenpäin viemiseen tarvittiin selkeää viestintää. Maan tapojen ja kulttuurin tuntemus oli projektissa eduksi. ”Onneksi jo tiesin, miten siellä toimitaan, asiat olivat tuttuja.”

Vanhat bändikaverit lähtivät levyn tekemiseen mukaan, ja talvella 2018–2019 tehtiin Sofiassa ja Musiikkitalolla äänityksiä, joita keksällä 2019 miksattiin. Emmi neuvotteli – sitkeästi – levyille julkaisijan (saksalainen Nordic Notes), ja levy meni painoon syyskuussa 2019.

”Julkaisu oli järkevää jättää vuoden 2020 puolelle.” Levy on osa Sibelius-Akatemian kansanmusiikkiosaston julkaisujen sarjaa.

Levyn materiaali on suurimmalta osin Emmin säveltämää ja sanoittamaa. Vanha kysymys: kumpi ensin, sanat vai sävel? ”Minulla saattaa olla idea, mistä kappale kertoo... mutta musiikista”, muotoilee Emmi. ”Ideoita, stemmoja lähtee hyvin pian liikkeelle.”

Levyn tekeminen oli siis pitkä projekti. Yhteen piti sovittaa harjoitukset Bulgariassa ja Suomessa, työt sekä perhe-elämä. ”Se vaati suunnittelua pitkälle aikajanelle.”

Entä korona? Mitä tapahtui levynjulkaisukiertueelle?

”Ehdimme pitää konsertin Sofiassa joulukuussa osana Suomen EU-puheenjohtajuuskauden ohjelmaa. Myös Saksassa esitin levyn lauluja soolona, helmikuun alussa. Helsingin konserttiin 13.3.20 Musiikkitalolla liittyi dramatiikkaa! Se jouduttiin lopulta esittämään ilman yleisöä. Kuoro istui juuri Istanbulista lähteneessä koneessa matkalla kohti Suomea, kun pääministerin tiedote korona-rajoituksista tuli.”

Puolentoista vuoden työ ei onneksi

mennyt ihan hukkaan, sillä konsertti streamattiin ja siitä jäi tallenne. "Kuulijoita streamilla oli enemmän kuin saliin olisi mahtunut!" Konsertin yhteyteen suunniteltu workshop sen sijaan jouduttiin peruuttamaan.

Suunnitteilla olleet muut konsertit on nyt lykätty eteenpäin, mm. Tanskan konsertti vuodella, ensi vuoden huhtikuulle.

Entä peruuntunut workshop? "Se olisi ollut Kukuviitsa-kuoron ja Sibelius-Akatemian oppilailleni tärkeä. Ehkä saamme sen pidettyä joskus Sofiassa." Opiskelijoille se kuulemma sopisi oikein hyvin, jos rahoitus löytyy!

Seuraava levy?

Celenka-yhtyeen materiaalia on kuulemma ollut jo jonkin aikaa valmiina yhtyeen toista levyä varten. "Kahta levyprojektia en ehdi vetää yhtä aikaa, mutta nyt sitä voi alkaa suunnitella."

Ajatus, joka saattaisi sopia monelle näin ruutuajan loputtomuuden äärellä: Pidetään kesällä viisi viikkoa ilman sähköistä viestintää: ei sähköpostia, ei facebookia, ollaan OFF. "Tuo jaksamista." Emmin hyväksi havaitsema käytäntö.

Emmin kotisivuilta (ks. linkki) löytyy näytteitä ja tietoa Emmin tuotannosta, myös uudesta *Nani*-levystä, joka on saanut paljon kiittäviä arvioita kansainvälisesti. Saksalaiskritikot vaalitsivat levyn ennen pääsiäistä parhaiden julkaisujen joukkoon Folk and Singer/Songwriter

-kategoriassa (vom Preis der deutschen Schallplattenkritik e.V.), ja levy on ollut kolme kuukautta eurooppalaisten radiotoimittajien World Music Charts Europe -listalla.

Lyhyt levyluonnehdinta esimerkiksi. Blogfoolk magazine, 30.1.2020, Alessio Surian: "Questa è una perla rara. //This album is a rare pearl. // Tämä levy on harvinainen helmi.

<http://www.emmikuujanpaa.com/>

P.S. Levyjen taustatiedoissa vilahdaa termi jewelry percussions. Kun en tiennyt, mitä ne tarkkaan ottaen ovat, kysyin.

"Rintakorut, joita soitetaan."

PP

Entistä kestävämpi Käpylän musiikkiopisto?

Mitä ovat tulevaisuus- ja kestävyystaidot? Mitä niistä opetamme tiedostamattamme musiikkiopistolla, ikään kuin ”musiikin opetuksen sivutuotteena”?

Käpylän musiikkiopisto osallistui Taiteen perusopetusliiton valtakunnalliseen Kestävä taiteen perusopetus -pilotointiin. Koko pilotointihanke ja sen ympärillä käyty keskustelu siitä mitä kestävyysajattelu tarkoittaa musiikkioppilaitoksessa avasi kaikkien meidän silmiä sille mitä me musiikkioppilaitoksessa teemme jo ja mitä voisimme vielä tehdä.

Pilotoinnissa kullekin oppilaitokselle osoitettiin pilotoitavaksi kolme

indikaattoria. Meille valikoituivat: kestävyystaitojen oppiminen, oppilaitoksen ympäristövastuu ja johtaminen.

Olemme oppilaitos ja perustehtävämme on opettaminen, kasvatust ja koulutus. Tältä pohjalta lienee ilmiselvää, että juuri kestävyystaitojen oppimista käsittelevä kohta tuotti eniten värikkästä ja moninaista keskustelua, pohdintaa, mielipiteiden vaihtamista, oman ajattelun kehittämistä.

Kestävyys- ja tulevaisuustaidot

Tulevaisuustaitoja ovat eri lähteistä poimittuina muun muassa itsetuntemus, luovuus ja vuorovaikutustaidot. Teknologian roolin kasvassa inhimillisen kohtaamisen tarve, läsnäolon ja kuuntelun taidot korostuvat. Globalisoituvassa ja monikulttuuristuvassa maailmassa myös kulttuurisen ymmärtämisen, empatian, myötätunnon ja myötäinnön taidot tulevat entistä tärkeämmiksi.

Vastaavasti kestävyystaitoja ovat muun muassa vastuullisuus, kohtuullisuus, ihmistenvälisyys, pitkäjänteisyys, tavoitteellisuus ja osallisuus. Myös jo edellä mainitut empatian, myötätunnon ja kulttuurisen ymmärtämisen taidot mielletään kestävyystaidoiksi.

Edellä lueteltua listaa on hyvin helppokin peilata niihin taitoihin, joita lapsi tai nuori oppii musiikkiopistossa itse musiikin, soitto- tai laulutaidon sivutuotteena erilaisissa

musiikillisissa konteksteissa. Alla muutama itsestään selvä esimerkki.

Vastuullisuus: Lapsi oppii kantaamaan vastuunsa harjoittelemisesta. Yhtyeessä, orkesterissa tai kuorossa hän oppii vastuunsa omasta stemmastaan ja omasta osuudestaan musiikillisessa yhteisössä.

Kohtuullisuus: Lapsi ja nuori oppii hyvin nopeasti, että ”ilmaiseksi” toisin sanoen harjoittelematta on vaikea saada mitään. Harjoittelu (ja ne 10 000 toistoa) tekee mestarin. Hän oppii prosessissa kohtuullisuutta, nöyryyttä, kunnioitusta ja sitkeyttä.

Ihmistenvälisyys ja vuorovaikutus: Musiikinopetukselle tyypillinen yksilöopetus luo usein vahvan sitteen opettajan ja oppilaan välille. Läsnäolon ja vuorovaikutuksen taito kehittyy sekä yksilötunneilla että ryhmässä. Yhtyeessä, kuorossa tai orkesterissa lapsi ja nuori saa kokea olevansa osa suurempaa kokonaisuutta, jossa jokaisella on merkitystä.

Kuuntelu ja herkkyys: Kuuntelun ja erilaisten nyanssien tunnistamisen taito kehittyy musiikillisella polulla heti musiikin varhaiskasvatuksesta lähtien. Lapsi herkistyy kuuntelemaan nyansseja, sävyjä, sointuja, tunteita.

Pitkäjänteisyys: Tasolta toiselle etenevä tavoitteellinen opetus kehittää pitkäjänteisyyttä. Oppilas oppii asettamaan lyhyen ja pitkän tähtäimen tavoitteita. ”Pikavoitot” ovat harvinaisia. Pitkäjänteinen harjoittelu tuottaa tuloksia.

Tulevaisuuden tavoitteet Käpylän musiikkiopistossa

Meidän oppilaitoksessamme tulevan, kestävän toiminnan tärkeimmiksi tavoitteiksi nousivat näiden asioiden kirkastaminen opettajille ja oppilaille perheineen. Kyse on enemmänkin taustalla kytevien ajatusten sanoittamisesta kuin varsinaisesta asennemuutoksesta. Koemme näiden asioiden esille tuomisen ja niistä keskustelun antavan uutta merkityksellisyyttä sekä työhön että musiikin opiskeluun. Opettajille avautuu ehkä uusi näkökulma omaan työhönsä ja työn merkityksellisyyteen, samoin kuin oppilaille ja heidän vanhemmilleen toivottavasti avautuu uusi näkökulma soiton- tai laulun oppimiseen ja sen merkityksellisyyteen.

Tuuli Talvitie

Aurinkoa ja terveyttä kesään!